

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.579 van 9 oktober 2018
in de zaak A. 222.409/X-16.935.**

In zake : 1. David OGUNSUYI
 2. Kate EBOKPONMWEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bashir Potiev
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Amerikalei 191
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Veiligheid en Binnenlandse Zaken

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 8 mei 2018, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken van 29 maart 2017 tot behoud van de ambtshalve afvoering van het gezin David Ogunsuyi – Kate Ebokponmwun op datum van 29 april 2015 uit het bevolkingsregister van de gemeente Essen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 1296 van 22 mei 2018 wordt aan verzoekers het voordeel van de kosteloze rechtspleging verleend.

De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 september 2018.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bashir Potiev, die verschijnt voor verzoekers, en Joris Pasgang, attaché, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het gezin van verzoekers, bestaande uit henzelf en drie kinderen, is op 2 juni 2010 een eerste keer ingeschreven in het bevolkingsregister te Essen op het adres Rodenbachlaan 18.

Na een ambtshalve schrapping op 27 augustus 2014 wordt het gezin op 24 november 2014 weer ingeschreven op het adres.

Het wordt door de gemeente op 29 april 2015 opnieuw van ambtswege uit het bevolkingsregister afgevoerd.

Met een e-mail van 9 juni 2015 vraagt de gemeente aan de verwerende partij om “definitief knopen [te willen] doorhakken” omdat de betrokkenen “al jaren domiciliefraude en sociale fraude” plegen en nu “weer toneel [spelen] tot ze terug ingeschreven worden”.

In het verslag van de bevolkingsinspecteur van 19 september 2016 wordt geconcludeerd:

“Gelet op de vaststellingen ter plaatse door de bevoegde bevolkingsinspecteur waaruit blijkt dat er onvoldoende middelen aangetroffen konden worden om een hoofdverblijfplaats voor 5 personen te herbergen.

Gelet op de geschatte verbruiken die we van de nutsbedrijven mochten ontvangen waardoor het helemaal twijfelachtig wordt dat dit de verblijfplaats van 2 volwassenen en 3 minderjarige kinderen zou kunnen betreffen.

Gelet op het feit dat de 2 oudste kinderen leerplichtig zijn volgens de Belgische wetgeving en nergens geregistreerd staan als regelmatig student in België.

Stel ik voor om de ambtshalve schrapping, van alle betrokkenen, dd. 29 april 2015 uit de bevolkingsregisters van Essen, Rodenbachlaan 18, te behouden.”

Op 28 februari 2017 worden verzoekers door de verwerende partij gehoord. Zij leggen stukken neer. Bijkomende stukken worden op 15 maart 2017 bezorgd.

Met de bestreden beslissing van 29 maart 2017 beslist de gemachtigde van de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken dat de ambtshalve afvoering van het gezin van verzoekers op datum van 29 april 2015 uit het bevolkingsregister van de gemeente Essen dient te worden behouden.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Gelet op artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een akte of een reglement worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de beslissing *prima facie* kan verantwoorden en dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring.

V. Onderzoek van de voorwaarde van een ernstig middel

Uiteenzetting van verzoekers

5. Verzoekers doen in een enig middel – zoals zij dat in hun verzoekschrift tot nietigverklaring aanvoeren – wezenlijk gelden dat de verwerende partij is uitgegaan van feitelijk onjuiste gegevens, minstens een verkeerde beoordeling van de betrokken gegevens heeft gemaakt, zodat zij ten onrechte tot de bestreden beslissing is gekomen.

Toegelicht wordt in de eerste plaats dat de huurwoning te Essen, Rodenbachlaan 18, wel degelijk door het gezin van verzoekers bewoond wordt:

- De bijgebrachte foto's (stuk 7) bewijzen dat.
- De bewoning blijkt ook uit het verbruik van water en aardgas. Het lager verbruik van aardgas is toe te schrijven aan de precaire financiële situatie van verzoekers. De omstandigheid dat “er zogezegd geen meterstanden zouden zijn doorgegeven sedert maart 2015” volstaat niet om te besluiten dat er geen sprake is van effectieve bewoning of dat de hoofdverblijfplaats gewijzigd is.
- Er wordt tevens onvoldoende rekening gehouden met “het gegeven dat de verhuurder in het kader van een procedure in rechte – zelfs in hoger beroep – er niet is in geslaagd om aan te tonen dat verzoekende partijen het huurgoed niet zouden bewonen”. De verhuurder verklaarde bovendien dat verzoekers, weliswaar moeizaam, huurgelden betalen.
- De bestreden beslissing is betekend aan het adres te Essen, Rodenbachlaan 18. Indien verzoekers de woning niet effectief bewoonden, konden zij niet tijdig het verzoekschrift tot nietigverklaring hebben ingediend.

Voorts betogen verzoekers dat zij de bedoeling hebben in de woning hun hoofdverblijfplaats te vestigen en dat zij dat ook effectief doen. De verschillende stukken die zij in het kader van het administratief beroep aanvoerden, bewijzen dat. Onder meer spreken de “diverse kastickets ter aankoop

van onder andere voeding in Essen” tegen dat zij hun tijdsbesteding in de regio Essen niet kunnen aantonen.

Nog volgens verzoekers is er slechts één onderzoek ter plaatse uitgevoerd, op 5 oktober 2015, en berust de bestreden beslissing “nagenoeg alleen” op niet-gestaafde en subjectieve verklaringen van derden. In dat verband wordt verwezen naar de e-mail van de gemeente Essen van 9 juni 2015, naar verklaringen van bureaus van 14 juni 2015, en naar “telefonische en mondelinge verklaringen van de wijkagent van de gemeente Essen”.

Ten slotte merken verzoekers op: “[d]aargelaten dat verwerende partij op basis van [...] foutieve gegevens en een gebrekkig onderzoek tot een verkeerde beslissing komt dat de hoofdverblijfplaats van verzoekende partijen gewijzigd zou zijn, *quod non*, laat zij na te motiver[en] op basis waarvan zij zou vaststellen dat het onmogelijk zou zijn een nieuwe vermeende hoofdverblijfplaats vast te stellen”.

Beoordeling

6. Overeenkomstig artikel 1, § 1, eerste lid, 1°, van de wet van 19 juli 1991 ‘betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen’ (hierna: de wet van 19 juli 1991) worden in elke gemeente bevolkingsregisters gehouden waarin, onder anderen, de Belgen worden ingeschreven op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, ongeacht of zij er aanwezig dan wel tijdelijk afwezig zijn.

Luidens artikel 3, eerste lid, van de wet van 19 juli 1991 is de hoofdverblijfplaats de plaats waar de leden van een huishouden dat uit verscheidene personen is samengesteld gewoonlijk leven, ongeacht of die personen al dan niet door verwantschap verbonden zijn, of de plaats waar een alleenstaande gewoonlijk leeft. Artikel 3, tweede lid, van de wet van 19 juli 1991

schrijft voor dat de Koning de aanvullende regels vaststelt voor het bepalen van onder meer het hoofdverblijf.

Artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 ‘betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister’ stelt dat het bepalen van de hoofdverblijfplaats steunt op een feitelijke situatie, dit wil zeggen het vaststellen van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar. Vervolgens worden op niet-limitatieve wijze een aantal elementen opgesomd op grond waarvan de feitelijke situatie kan worden vastgesteld: de plaats waarheen betrokkene gaat na zijn beroepsbezigheden, de plaats waar de kinderen naar school gaan, de arbeidsplaats, het energieverbruik en de telefoonkosten, het gewone verblijf van de echtgenoot of van andere leden van het huishouden. Het vaststellen van de hoofdverblijfplaats is dus een feitenkwestie.

7. De vraag naar de daadwerkelijke hoofdverblijfplaats in de zin van artikel 3 van de wet van 19 juni 1991 en artikel 16, § 1, van voornoemd koninklijk besluit van 16 juli 1992, moet worden opgelost met inachtneming van het vermoeden dat de bestaande inschrijving in het bevolkingsregister aan de werkelijkheid beantwoordt.

Evenwel komt het de Raad van State, als wettigheidsrechter, niet toe om in de plaats van de overheid te oordelen of er al dan niet voldoende nauwkeurige en overeenstemmende gegevens voorhanden zijn die uitwijzen dat de bestaande inschrijving niet juist is.

Toegepast op de voorliggende casus mag de Raad van State ter zake enkel oordelen of de verwerende partij, op grond van de gegevens van het dossier, binnen de grenzen van de redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de inschrijving van het gezin van verzoekers te Essen, Rodenbachlaan 18, onjuist is en dat de ambtshalve afvoering van het gezin op datum van 29 april 2015 uit het bevolkingsregister van de gemeente Essen behouden wordt.

8. De verwerende partij is wezenlijk op grond van de volgende redenen tot haar besluit gekomen:

“Samenvattend:

Overwegende dat uit het bevolkingsonderzoek is gebleken dat:

- betrokkenen hun tijdsbesteding in de regio Essen nagenoeg niet kunnen aantonen (betalingen, bankafschriften, verzekeringspapieren, telefoongesprekken, ...);
- uit burenenverklaringen te Essen blijkt dat:
 - * de brievenbus van betrokkenen soms wordt leeggemaakt door familie van het gezin ;
 - * er een tijdje een kraker heeft verbleven in de woning te Essen, Rodenbachlaan 18;
 - * de heer David Ogunsuyi soms eens langskomt (zonder vrouw of kinderen) en dan terug maanden wegblijft;
- de kinderen leerplichtig zijn volgens de Belgische wetgeving en ze tevens nergens geregistreerd staan als regelmatig student in België;
- de heer David Ogunsuyi op datum van 5 oktober 2015 aan de bevoegde inspecteur o.m. heeft medegedeeld dat:
 - * zijn echtgenote en kinderen momenteel bij vrienden in Antwerpen zijn aangezien ze geen geld hebben om eten te kopen ;
 - * hij regelmatig met zijn gezin naar Engeland gaat om te werken voor korte periodes;
- de door de heer David Ogunsuyi getoonde woning aan de Rodenbachlaan 18 te Essen dd. 5 oktober 2015 aan de bevoegde inspecteur niet de indruk weergeeft van een vaste bewoning voor vijf personen : brievenbus puilt uit van de post, verwaarloosde tuin, geen vermelding van namen op brievenbus en deurbel, op oprit een auto zonder nummerplaten, nagenoeg geen voeding in frigo en keuken, geen persoonlijk gerief in slaapkamers en badkamer, geen persoonlijke documenten, ... ;
- een bediende van ‘De Ideale Woning’, verhuurder van de woning aan de Rodenbachlaan 18 te Essen op datum van 15 juni 2016 telefonisch aan de bevoegde inspecteur en per e-mail mededeelt dat:
 - * ze de rechtszaak in hoger beroep, om betrokkenen uit de woning te laten zetten, hebben verloren, ondanks alle elementen die ze hebben voorgedragen die aantonen dat betrokkenen er niet aan te treffen zijn ;
 - * betrokkenen te pas en te onpas van advocaat wisselen waardoor het nooit duidelijk is wie er op welk ogenblik met de zaak belast is ;
 - * de betaling van de huurgelden door betrokkenen, sedert oktober 2014, moeizaam verloopt en betrokkenen hiervan regelmatig in gebreke werden gesteld.

Overwegende dat uit de nutsverbruiken blijkt dat:

- de verbruiken als zeer laag kunnen beschouwd worden, hetgeen bevestigd wordt door Eandis bij e-mail van 21 januari 2016 en

door de aanvullende stukken dd. 15 maart 2017 van de heer Benoit Foret, advocaat van betrokkenen ;

- PIDPA bij e-mail dd. 21 januari 2016 mededeelt dat ze sedert maart 2015 geen meterstanden meer hebben doorgekregen, voor water, voor de woning te Essen, Rodenbachlaan 18;

Overwegende dat uit de onderzoeken van de gemeente Essen blijkt dat:

- betrokkenen reeds jaren domicilie- en sociale fraude plegen (vervalste handtekeningen, zelfgemaakte attesten, aanvraag van een Belgische identiteitskaart met een pasfoto van zijn neefje/broer, ...); dit werd overgemaakt aan de bevoegde instanties;
- uit verklaringen van familieleden, burens en een onderzoek van ‘De Ideale Woning’ (verhuurder van de woning aan de Rodenbachlaan 18 te Essen) duidelijk blijkt dat betrokkenen hun hoofdverblijfplaats niet hebben gevestigd te Essen, Rodenbachlaan 18;
- betrokkenen na aan ambtshalve afvoering terug een toneel opvoeren om terug ingeschreven te worden;
- mevrouw Kate Ebokponmwun op datum van 29 oktober 2014 aan het loket heeft verklaard dat het geen misdaad is om voor langere periode in het buitenland te verblijven;
- uit telefonische contacten met de wijkagent dd. 14 juni 2016 en 19 september 2016 tevens blijkt dat:
 - * er bij de federale politie ook een onderzoek loopt naar fraude voor het gezin Ogunsuyi; de federale politie bovendien heeft laten weten dat de kinderen school lopen in Groot-Brittannië;
 - * zij de woning aan de Rodenbachlaan 18 te Essen de afgelopen maanden in de gaten heeft gehouden en zij er nooit iemand heeft kunnen aantreffen.”

9. Verzoekers noemen die motivering niet draagkrachtig. Zij claimen integendeel dat zij effectief met hun drie kinderen in de Rodenbachlaan 18 te Essen wonen, dat daar het centrum van hun gezinsleven ligt en dat zij van daaruit deelnemen aan het maatschappelijk verkeer.

Het is voor een dergelijke claim evenwel niet voldoende dat zo nu en dan één of een paar gezinsleden op het adres langskomen en er wat tijd passeren. Er is meer vereist opdat verzoekers ervan kunnen overtuigen dat de verwerende partij ten onrechte van oordeel is geweest dat de Rodenbachlaan 18 te Essen niet de reële hoofdverblijfplaats is van hun uit vijf personen bestaande gezin.

10. Stuk 7 van verzoekers betreft foto's die niet in de administratieve procedure aan de verwerende partij zijn voorgelegd en waaraan zij dan ook niet ten onrechte kan zijn voorbijgegaan.

11. Wat de nutsverbruiken betreft menen verzoekers dat noch het "loutere feit" dat het gasverbruik lager ligt dan het gemiddelde verbruik, noch "[l]outer [het] gegeven" dat geen waterstanden zijn doorgegeven aan waterbedrijf Pidpa, volstaat om redelijkerwijze te doen besluiten dat er geen effectieve bewoning is.

Niet alleen berust de bestreden beslissing geenszins "louter" op die gegevens, bovendien sluit de beslissing op het eerste gezicht niet uit dat op bepaalde ogenblikken wel degelijk van de woning gebruik wordt gemaakt, alleen verwerpt ze dat de woning tot effectieve hoofdverblijfplaats zou dienen van het uit vijf leden bestaande gezin van verzoekers.

12. Inderdaad blijkt de verhuurder van de woning te Essen er niet in geslaagd om aan te tonen dat het goed niet door het gezin van verzoekers zou worden bewoond. Meer in het bijzonder overweegt de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, in haar vonnis van 9 mei 2016 dat er geen verslagen worden voorgelegd van bezoeken of nazicht ter plaatse, noch enig proces-verbaal of verslag van de wijkagent.

Met het oog op de bestreden beslissing, daarentegen, zijn onder meer bezoeken ter plaatse gebeurd door de bevolkingsinspecteur op 5 oktober 2015 en door de bevolkingsinspecteur en de wijkagente op 14 juni 2016.

13. De omstandigheid dat verzoekers – moeizaam – huur betalen voor de woning te Essen, Rodenbachlaan 18, zegt niets over een effectieve bewoning van het pand.

14. De tijdige indiening van een beroep tot nietigverklaring tegen de bestreden beslissing lijkt geen element te kunnen zijn dat de verwerende partij ten onrechte niet bij die beslissing heeft betrokken.

15. Dat uit de stukken die verzoekers in het kader van het administratief beroep neerlegden, “duidelijk” zou blijken dat het wel degelijk de bedoeling is de hoofdverblijfplaats van het gezin te vestigen in de Rodenbachlaan 18 te Essen en dat dit ook effectief gebeurd is, wordt vooralsnog niet bijgevalen. De stukken lijken weliswaar een bepaalde aanwezigheid te Essen van vooral eerste verzoeker te kunnen staven, maar vermogen op het eerste gezicht geenszins te doen geloven dat verzoekers in de Rodenbachlaan 18 te Essen hun hoofdverblijfplaats zouden hebben gevestigd mét hun drie kinderen.

Slechts één stuk kan onmiskenbaar op de kinderen betrokken worden: de attestatie van een dokter dat de leden van het gezin “als patiënt in de praktijk komen sinds 2012”. De verklaring lijkt niet bepaald veelzeggend.

16. Meer veelzeggend is op het eerste gezicht de vaststelling in de bestreden beslissing dat de kinderen, ofschoon leerplichtig, nergens als regelmatig student in België geregistreerd staan, én de vaststelling dat dit motief in het verzoekschrift tot nietigverklaring niet betwist wordt.

In zoverre verzoekers in de vordering tot schorsing laten uitschijnen dat de kinderen juist vanwege de bestreden beslissing niet op een school ingeschreven geraken, laten zij na daarvan zelfs maar een begin van bewijs bij te brengen.

17. Anders dan waarvan verzoekers uitgaan, heeft er ook nog na 5 oktober 2015 een bezoek aan het adres Rodenbachlaan 18 te Essen plaatsgehad, namelijk op 14 juni 2016, door de bevolkingsinspecteur en de wijkagente. Er was niemand aanwezig. Vastgesteld werd dat de tuin helemaal overwoekerd was, dat de brievenbus uitpilde van de post, en dat de gordijnen gesloten waren zodat niet

naar binnen kon worden gekeken. De bevolkingsinspecteur en de wijkagente hebben dan burens ondervraagd.

18. Dat de verklaringen die de bevolkingsinspecteur optekende naar aanleiding van de bevraging van de burens op 14 juni 2016 onbetrouwbaar zouden zijn om reden van “de problematieke relatie tussen verzoekende partijen en de burens” kan bij gebrek aan precisering op het eerste gezicht niet overtuigen.

19. Wat de verklaringen van de wijkagente van de gemeente Essen betreft, moet op het eerste gezicht een onderscheid gemaakt worden tussen haar verklaringen over wat zij zelf vaststelde, en die over wat de federale politie zou hebben onderzocht.

Over het laatste zijn details noch stukken beschikbaar. Waarom echter de verwerende partij ook geen rekening zou mogen houden met de bevestiging van de wijkagente van 19 september 2016 dat zij de afgelopen maanden – sinds het plaatsbezoek van 14 juni 2016 – de woning van verzoekers in het oog heeft gehouden en er nooit iemand heeft kunnen aantreffen, is minder duidelijk. Anders dan verzoekers betogen, gaat het op het eerste gezicht om het relateren van een feit en niet om “subjectieve en suggestieve beweringen”.

20. Het voorgaande volstaat om minstens in de huidige stand van de procedure aan te nemen dat de redengeving in de bestreden beslissing niet in die mate gebrekkig is dat het oordeel van de verwerende partij dat het gezin van verzoekers niet zijn hoofdverblijfplaats heeft te Essen, Rodenbachlaan 18, geacht moet worden op onvoldoende draagkrachtige motieven te berusten.

Dat de verwerende partij er dan toe besloot voor het gezin de afvoering uit het bevolkingsregister van de gemeente Essen te behouden zonder het op een nieuwe hoofdverblijfplaats in te schrijven, laat zich ogenschijnlijk verklaren doordat tijdens het onderzoek op geen enkele wijze een nieuwe hoofdverblijfplaats van het gezin in België in beeld is gekomen. Ten andere

wijzen verzoekers zelf nu nog altijd geen dergelijke andere hoofdverblijfplaats in België aan.

21. Het enige middel is in zijn geheel niet ernstig.

Hieruit volgt dat alvast één van de cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing niet vervuld is.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen oktober 2018, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust